

Scénář – p. Ledvina

Vladimír Ledvina se narodil v prosinci roku 1938 jako první syn Václava a Olgy v české části vesnice Ivaniče ve Volyňské oblasti západní Ukrajiny. Nebyly mu ještě ani 2 roky, když jeho otec musel odejít do války.

N: 14:32 – 14:54

N 15:09 – 15:20

Shledali se opět až po dlouhých 3,5 letech.

N 33:10 až 34:35 s pomlkami nebo 17:19 – 17:32

Jejich společný čas byl opět za krátko přerušen dalšími 4-mi roky odloučení. Tatínek totiž opět utekl německým vojákům, několik měsíců bojoval proti fašistům po boku polských partyzánů a poté se dobrovolně přihlásil do 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu pod vedením generála Svobody. Se svobodovou armádou došel až do Prahy a zde dostal možnost usadit se na trvalo v Čechách.

N 42:02 – 42:16 a 42:32 – 42:40

Po skončení války tedy byl sice tatínek pamětníka v Čechách, ale maminka se dvěma syny ještě 2 roky bydlela na Ukrajině. Život tam byl tehdy velmi odlišný od našeho života dnes.

N 32:03 – 32:44

V dubnu 1947 byla rodina po téměř osmi letech odloučení opět pohromadě.

Po krátké době klidu a naděje na lepší život přišel komunistický převrat a násilná kolektivizace zemědělství.

N 43:12 – 44:10 s pomlkami

13-ti letý Vladimír zvolil svůj způsob odporu proti útlaku a vyráběl po nocích protikomunistické letáky.

N 53:16 – 53:30

Protože se rodiče nechtěli podvolit komunistické diktatuře, dostal Vladimír zákaz jít studovat na střední školu a měl jít manuálně pracovat do místního zemědělského družstva.

N 46:40 – 46:52

Nakonec se mu přece jen povedlo v průběhu školního roku dostat se alespoň na odborné učiliště do Hubálova u Mnichova Hradiště.

V učilišti měl výborné výsledky a díky přátelskému profesorovi se pak z učiliště dostal přímo na Strojní průmyslovku do Plzně.

N 50:48 – 50:54 a 51:03 – 51:20

Po škole nastoupil do Škodových závodů v Plzni. Vojenskou službu sloužil 2 roky v Bratislavě.

V září roku 1962 se oženil se Zdeňkou Kubáčkovou, se kterou vychovali dvě děti, dceru Zdeňku a syna Vladimíra a společně oslavili v roce 2022 diamantovou svatbu.

V roce 1968 se Vladimír aktivně účastnil obrodného procesu a událostí Pražského jara ve svém pracovním kolektivu v Horšovském Týně. Celkem 5 krát mu bylo nabídnuto členství v komunistické straně nebo spolupráce se státní bezpečností, ale on nikdy nátlaku komunistů nepodleh.

Po roce 1989 se stal aktivním členem a později předsedou okresní organizace Bojovníků za svobodu.

A jaký je jeho vzkaz mladé generaci:

N: 01:06:40 – (01:06:55) 01:07:07